

СРЂА ТРИФКОВИЋ, НАЈТИРАЖНИЈИ СРПСКИ ПУБЛИЦИСТА У СВЕТУ (1)

ТАЈНА ДОГОВОРА

Демократе клинтоновске оријентације
настављају политику учења Срба памети

Хаг данас не би био маљ који разара друштвено и политичко ткиво Србије да смо као држава – не из понизности према Вашингтону, већ због забијања ножа у леђа транснационалном правном систему – потписали конвенцију о неизручењу америчких држављана Међународном кривичном суду.

Утицајни кругови у САД то би схватили као позитивну поруку, као што би другачије одјекнула осуда да „Педи Ешдаун у Босни саботира Бушов рат против тероризма“, уместо што његове потезе у Републици Српској критикујемо млако и без разумевања у центрима одлучивања.

Условљавању нашег пријема у ЕУ одрицањем од Космета морамо супротставити управо европски модел, који на примеру Кипра показује да етнички принцип није у супротности са основном политиком ЕУ. Кипар је етнички поцепанији од Космета, али је упркос томе лане примљен у ЕУ.

Спољнополитички уредник и колумниста „Кроникла“, угледног месечног часописа Рокфорд института из истоименог града надомак Чикага, аутор који се са продатих 50 хиљада примерака своје студије о исламу „Пророков мач“ окитио титулом најтиражнијег српског аутора на свету у земљама енглеског говорног подручја испред Ђиласа и Павића, др Срђа Трифковић, аналитичар, публициста, међу нашим исељеницима признат као један од најистакнутијих српских интелектуалаца у дијаспори, убеђен је да би овако осмишљен отпор Београда у случају Хага, Републике Српске и очувања Космета, произвео боље резултате.

Наоружан професионално оним што је доживео као дугогодишњи новинар југословенске редакције Би-Би-Сија на српскохрватском језику у Лондону, „Гласа Америке“ у Вашингтону, уз помоћ бакине уштеђевине за редовне студије историје и докторантске стипендије Стејт департмента на Хуверовом институту Станфорд универзитета, израстао је у жестоког критичара америчке политике и то у самој Америци.

Како процењујете ову годину коју многи најављују као време расплета за Србију и овај простор?

– Са садашњом поделом карата вероватно је да ће 2005. година бити завршена фактичким губитком Косова, премда оно правно не сме да буде озваничено потписом српске стране. Мада ће бити обећавано неко улажење у Европу као компензација за такав пристанак. Вероватно је и да ће десета годишњица Дејтона бити употребљена као добра прилика да се направи радикална ревизија Дејтонског споразума у правцу даље централизације БиХ. Бићемо сведоци свођења српског ентитета на ниво неке пукe симболике без контроле над новцем и без способности за артикулисање ма каквих политичких ставова који би били у раскораку с вољом

међународног гаулајтера. И, наравно, наставиће се подстрек сецесији Црне Горе. Иако ту делује више фактора, некакав заједнички спољни интерес налази се у даљем сечењу Србије на шните, чак и ако по неким другим питањима главни актери бивају међусобно завађени.

Скицирајте нам политички распоред оних који креирају такву политику према нама?

– Десни неоконзервативци у Вашингтону виде у Србији само потенцијалну продужену руку Русије у случају њеног повратка на светску сцену, као велике силе која је способна да артикулише своје интересе и да пројектује своју моћ, што у овом тренутку није случај. Али, боље је спречити него лечити.

На другој страни су леве демократе, клинтоновске оријентације, чији је изданац Џон Кери који још држи под потпуном контролом Стејт департмент и америчку амбасаду у Београду. Они настављају политику учења Срба памети, јер је она једини приступ балканској проблематици који ти људи познају и на којој могу да зарађују поене, а да то не стаје ништа.

Шта је са Европом?

– Европским постнационалним интегралистима смета Србија која је још заснована на бази свог идентитета, јер они воле хибридне творевине, којима је принцип „што ситније то боље” и „што хибридније то лепше” рецептура за млевање аутентичних идентитета и националних континуитета оличених у Србима и у српству.

Најслабије организована дијаспора

Где је у борби за српске интересе место дијаспоре?

- Српска дијаспора нема никакав утицај на формирање политике у отаџбини и најслабије је организована од мени познатих етничких група. Када је пре неколико година требало да опстане Катедра за српске студије на Универзитету у Чикагу, за шта је била неопходна скромна свота од неколико стотина хиљада долара, та средства нису била скупљена. Истовремено, припадници литванске заједнице у Чикагу, вишеструко мање од српске, сличним поводом за своју катедру сазвали су добротворну вечеру на којој су скупили милион долара. За ово српска заједница нема никаквог оправдања.

Често имате личности из дијаспоре који су више заинтересовани да на београдској јавној сцени пројектују имиџ о себи као веома утицајним личностима, које имају блиске везе са разним конгресменима и сенаторима. Плативши неколико стотина долара новинарчићима таблоидних листова да о њима афирмативно пишу, с тим исечцима одлазе у Вашингтон да би тамо своје саговорнике убеђивали како су утицајни на српској политичкој и јавној сцени. То погодује болесним амбицијама и сујети нездравих личности које не завређују да буду лидери српске дијаспоре.

Највећи проблем српске дијаспоре јесте у недостатку ауторитета. У својој подели 1963. године, СПЦ још није повратила онај положај и улогу стожера који би требало да има, а лидерства из Београда нема.

(Сутра: Побуна против наслеђа)

Радивоје Петровић

СРБА ТРИФКОВИЋ, НАЈТИРАЖНИЈИ СРПСКИ ПУБЛИЦИСТА У СВЕТУ (2)

ПОБУНА ПРОТИВ НАСЛЕЂА

Сматра се да су Срби у таквом моралном и политичком суноврату да награђивње других на њихову штету, не повлачи никакав ризик

Налазе ли овакве опције упориште у самој Србији?

– Домаћа експозитура ових настојања су аутентични глобалисти, јер немају отаџбине, немају лојалности. То није само код нас случај. Ако погледате огранке Соросеве фондације у другим комунистичким земљама видећете да без изузетка узимају искључиво децу пониклу из комунистичке номенклатуре, јер једино у њих могу да имају поверења да су поникли у породичној средини пелцованој од хришћанске традиције, националног осећаја и неке пристојне личне моралности. Они подржавају радикалну побуну против наслеђа, препознајући неке облике понашања која су им срцу драга, јер су их у детињству апсорбовали у својим родитељским домовима.

Показује се да како-тако други завршавају посао на нашу штету?

– Неоконзервативној десници у САД је савршено одговорало да преко српских леђа покушају да купе неке поене који би им дао извесно оправдање за чињеницу да безрезервно подржавају Израел и да воде политику која је срачуната да изазове гнев муслимана широм света. Тако се упирало прстом на америчке интервенцији у Босни и на Косову у корист муслимана као доказ да САД нису а priori антимуслиманске. То је тајна налажења заједничког језика ЕУ и републиканске администрације Џорџа Буша на Балкану, јер свако из својих разлога жели да верује да је оно што ради Ешдаун или Јесен Петерсен подстицање демократије и корачање у правцу евро-атлантских интеграција.

А коначни резултат такве политике је...

– У Босни се та два фона, европско-либерални и америчко-конзервативни, додатно сусрећу. Они сматрају да су Срби у таквом суноврату, у таквој моралној и политичкој слабости да награђивати све друге актере, који су врло жилави и знају да буду незгодни, по цену српских интереса, не вуче са собом никакав ризик. Албанци су немирни, хоће независност и они ће правити нове седамнаесте мартове док ту независност не добију. Уместо да такве њихове поступке тумаче као аргуменат незрелости за независност, видели смо да Холбрук, Абрамовиц и Међународна кризна група чине баш супротно од тога. Они њихово дивљање тумаче као израз фрустрираности због недобијања независности.

Шта сте у таквој ситуацији саветовали да чини Србија у недавном сусрету са премијером Коштуницом?

– Први правац је указивање на нелогичност америчке политике која одбацује Међународни кривични суд, а фаворизује Хаг. Друго, када би премијер Србије агресивније указао да ово што се догађа у БиХ отвара двери милитантном џихаду и иде на руку оним снагама у БиХ који су дали пасош Осами бин Ладену и базе муџахединима у срцу Европе, такав приступ привукао би пажњу свих који сматрају да је рат против џихада задатак број

један. То је дефанзивна стратегија у којој ви немате моћ, али морате да имате мудрост и лукавство, прорачунатост тренутка да на прави начин парирате ономе што следи да вас не сачека.

Случај Аландских острва

За решавање аутономије Космета позивате се на етничке моделе примењене у ЕУ?

- Када је реч о суштинском делу аутономије Космета, не знам да ли ико од српских политичара зна за случај Аландских острва у Финском заливу. Аланди су сто одсто шведски по етничкосту, али припадају Финској. Наравно да су становници Аландских острва хтели да буду део Шведске, али им је речено да ће остати у Финској. Добили су пуну аутономију и сва права - школска, језичка, културна, чак и сопствени порески систем, а једино је за спољну политику надлежан Хелсинки - њихов статус је загарантован како билатералним споразумом Шведске и Финске, тако и мултилатералним споразумом, који је прва закључила Лига народа, а сада преузели ЕУ и УН.